

կենդանացուցեր՝ և կերակրես սգալեալ և
 իմանալեալ. գոյացուցեր և ճոխացուցեր՝ և
 ստամբակելոյն* և բռնաւորին՝ քաղցրու-
 թեամբ սաստեցեր՝ արձակելով ի կապոյն, և
 ստորատեղեալ ի բանդի, և ընդվզեալ ստրկա-
 ցըն վրիժախնդիր լինէին. սակայն ոչ սպառեալ
 սիրոյն տալով տապ և խոնաւ և արդիւն, զի
 բաւականացի պիտոյիւքն՝ որոց հաւասարեաց
 զանգիտեալ պատըւոյն. և ոչ մոռացար զցաւ
 ծնաւղին, վասն որո յանձանձէիր երեւեալ և
 խաւսեալ, տալ և առնուլ, պատըւել և պատ-
 ժել, ընտրել և խոտել, մինչև ի լրումն ամա-
 նակին որ ելեր զհետ փախուցելոյն մոլորելոյն
 և կորուսելոյն: Եւ բուռն հարեր ըզգարմէ
 նախնոյն իմոյ, զղամբար լուցեր՝ և աւել ածեր և
 գտեր զքոյ նկատեալ պատկերն, և զմոլորեալ
 զըւարն, եղեալ ի վերա կենսաբեր ուսոյտ՝
 ածելով ի փարախն և ի շտեմարանն: Հետեւե-
 ցար ընդ շաւեղս մեր և կրեցեր զմերն՝ բայց
 յազտից և ի մեղաց: Կրեցար յարդանդի՝ որ
 կրես զարարածս, յղացար ի հոգւոյն՝ ստեղ-
 ծիչդ ամենայնի, ծնար ի կնոջէ՝ կազմողդ զկինն
 ի կողէ, և ի կուսէ՝ ի վեր քան զբան: Կերա-
 կըրեցար կաթնասուն՝ կերակրիչդ կերողաց,
 հրոյ պարանաւ ձգեցեր զարքայսն յերկրպա-

*. Լուս. «սպասմբակ»: